

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felülvizsgálati eljárásban dr. H.L. pártfogó ügyvéd (...) által képviselt ... I. rendű, ... II. rendű felperesek által - dr. Fodor András ügyvéd (...) által képviselt ... I. rendű, ... II. rendű alperesek ellen ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 10.P.21.558/2004. szám alatt megindított és a Debreceni Ítéltábla 2006. október 27. napján meghozott Pf.II.20.444/2006/3. számú ítéletével befejezett perben az említett számú másodfokú határozat ellen a felperesek részéről 46. és 47. sorszám alatt bejelentett, majd Pfv/4. sorszám alatt hatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.444/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;

kötelezi a felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg az alperesek részére - 15 nap alatt - 100.000 (Egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;

a felperesek pártfogó ügyvédjének díját 6.000 (Hatezer) forintban állapítja meg.

Az 1.200.000 (Egymillió-kettőszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, valamint a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából jelentős tények a következők.

A g.-i 1898. számú telekkönyvi betétben A/1. sorszám alatt nyilvántartott H. hrsz-ú, "Rét a Verebesen" megnevezésű, 105 négyszögöl alapterületű és az A/2. sorszám alatt nyilvántartott B. hrsz-ú, "Erdő a Verebesen" megjelölésű, 844 négyszögöl alapterületű ingatlanok a ... Társulat tulajdonában voltak. Az ingatlanok tulajdonjogát a Magyar Állam - az 5273/1954. számú telekkönyvi határozat alapján foganatosított bejegyzés szerint - átszállás jogcímén szerezte meg. Az ingatlanokat 1959-ben a Magyar Állam kérelmére megosztották. A ... Járásbíróság mint telekkönyvi hatóság az 1959. július 27. napján kelt 7076/1959. tksz. számú határozatával a megosztás folytán kialakított E. és F. hrsz-ú ingatlanokat visszajegyezte az 1898. számú telekkönyvi betétbe az "A" lap 3. és 4. sorszáma alá, és arra a tulajdonjogot - juttatás címén - a felperesek jogelődei, F. G. és házastársa, született: J. E. - akik a felpereseknek a szülei voltak - nevére, egymás között egyelő arányban bejegyezte; míg az C. és D. hrsz-ú ingatlanokat az újonnan nyitott 3862. számú telekkönyvi betétbe átjegyezve - ugyancsak juttatás jogcímén - J. L. - aki a felperesek anyjának testvére volt - és házastársa, született: "B. I." nevére jegyezte be. Az 1898. számú telekkönyvi betét "A" jelű birtoklapján a 3. és 4. sorszám alá visszajegyezni rendelt ingatlanokra vonatkozóan a telekkönyvi betét megjegyzésként azt tartalmazza, hogy a visszajegyzett ingatlan "a városi és községgazdálkodási miniszter 1/1954. rendelete alapján juttatott házhely."

Az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztése során a fenti telekkönyvi adatok alapján a C. és D. hrsz-ú ingatlanokat ... II. kerület ... u. ... szám alatt, J. hrsz-mal, 1658 m² területtel J. L. és J. L.-né, született B. I. tulajdonaként jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba. Az E. és F. hrsz-ú ingatlanok ... II. kerület u. ... szám alatt, H. hrsz-mal és 1561 m² nagyságú területtel F. G.-né - aki a felperesek anyja volt - és a felperesek mint F. G. örökösei tulajdonaként kerültek bejegyzésre. J. L. és házastársa tulajdonaként nyilvántartásba vett J. hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát az 59425/1997. számú bejegyzés szerint öröklés jogcímén - egymás között egyenlő arányban - K. I. és D.-né E. J. szereztek meg, akik a tulajdoni illetőségüket 1990. évben eladták H. Gy. és házastársa részére, majd tőlük az alperesek - az 57007/1998. számú bejegyzés szerint - adásvétel jogcímén szereztek tulajdonjogot egymás között egyenlő arányban.

A perbeli ingatlanokon 1955-ben a F. és J. házaspár - egyenként kétszobás lakásokból álló - ikerházat épített, OTP kölcsön felhasználásával. Az ikerház lakásait az azokhoz tartozó területekkel a két házaspár, majd jogutódjaik tulajdonosként használták.

A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróságnak a felperesek - ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása iránt előterjesztett - keresetét elutasító ítéletét.

A másodfokú bíróság "érdemben" helybenhagyó ítéleti döntésének elsődleges indoka az volt: "a felperesek arra nem hivatkoztak, hogy az alperesek tulajdonjog bejegyzése ne felelne meg a H. Gy. és feleségével kötött adásvételi szerződés tartalmának, továbbá, hogy ez utóbbiak, valamint azt megelőzően K. I. és D.-né E. J. tulajdonjogának bejegyzése sem az azok alapjául szolgáló okiratok szerint történt."

A másodfokú bíróság azzal is érvelt, hogy az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kiigazításnak akkor lenne helye, ha az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésre elírás, vagy tévedés következtében került volna sor. Részletesen kifejtett indokai értelmében a felperesek keresete az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a) pontja alapján - mint törlési per - sem vezethetett eredményre. Helyesnek fogadta el azokat az indokokat is, amelyek alapján az elsőfokú bíróság J. L. és házastársa tulajdonjogának bejegyzésével összefüggésben "a bejegyzés téves voltát" kizárta.

A jogerős ítélet ellen, annak hatályon kívül helyezése és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének a kereset szerinti megváltoztatása iránt, a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Rendkívüli perorvoslati kérelmük alapjaként - annak tartalmából kitűnően - arra hivatkoztak, hogy a perben igazolni tudták J. L. és házastársa tulajdonszerzésének téves voltát. Változatlanul fenntartották azt a jogi álláspontjukat miszerint "az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztési eljárás nem lehet tulajdonszerzési jogcím."

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól - a Pp. 270. § (2) bekezdésében foglaltakra alapítottnan - az arra jogosult fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során - a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében - bizonyítás felvétele nélkül, kizárólag a rendelkezésre álló iratok alapján dönthet.

A jelen ügyben az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást foganatosított, annak során alapos vizsgálat tárgyává tette mindazokat a körülményeket, amelyek a peres felek jogelődjei - közöttük J. L. és házastársa - tulajdonszerzése ingatlan-nyilvántartási bejegyzését eredményezték.

A másodfokú bíróság helyes - a következetes ítélkezési gyakorlattal összhangban álló - értelmezését adta az Inyvtv. 62 § (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak.

Mindezeket egybevetve a másodfokú bíróság megalapozottan jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy a felperesek - a jogerős ítéletben kifejtett jogi érveknek megfelelően - nem tudtak megjelölni olyan, az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés során előállott tévedést, amely az általuk mindvégig félreérthetetlenül hivatkozott jogszabályhely alapján kiigazításra adhatna alapot.

A felperesek alaptalanul érvelnek azzal, hogy az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztése kapcsán vált a J. házaspár a perbeli, J. hrsz. ingatlan tulajdonosává. Azt követően ugyanis, hogy valójában maguk sem vitatták: a hivatkozott telekkönyvi határozat alapján 1959-ben megtörtént a juttatott ingatlan megosztása, arra - egyéb bizonyítékok hiányában - eredménnyel nem hivatkozhatnak, hogy "J. L. és neje B. I. tulajdonjogi bejegyzését [...] nem fogadják el" (19. sorszámú beadványuk).

Az első- és másodfokú bíróság is az egykori okiratok adatai - köztük a birtokívek, az azokon feltüntetett térmértékek - alapján minden kétséget kizáróan juthatott arra a következtetésre, hogy a peres felek jogelődjei - így a felperesi jogelődök mellett az alperesi jogelődök is - kaptak juttatás jogcímén ingatlant, amelyek azonosak a perbeli ingatlanokkal. Okiratokkal bizonyított az a tény, hogy a telekkönyvi hatóság, illetőleg az ingatlan-nyilvántartást vezető földhivatal a bejegyzések alapjául szolgáló okiratoknak megfelelően foganatosította a perbeli ingatlanokra vonatkozó tulajdoni változások átvezetését.

A Legfelsőbb Bíróság az előzőekben kifejtettekre alapítottn az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítására irányuló kereseti kérelem elutasítását jogszerűnek ítélte, ezért a jogerős ítéletet - a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felpereseket - személyenként egyenlő arányban - a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperesek részéről felülvizsgálati ellenkérelmük előterjesztésével felmerült, és a felperesek által

megjelölt felülvizsgálati érték alapján meghatározott jogi képviseleti díj megtérítésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesek személyes költségmentessége folytán - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében - az állam viseli.

A felperesek pártfogó ügyvédjének díját a Legfelsőbb Bíróság a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5.§ (1)-(2) és (6) bekezdései alapján állapította meg azzal, hogy ennek - az államot terhelő - díjnak a kiutalásáról a Költségvetési és Ellátási Főosztálya megkeresésével intézkedik.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2007. szeptember 27.

Dr. Szőke Irén sk. a tanács elnöke, Dr. Orosz Árpád sk. előadó bíró, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró Ágnes sk. bíró